

ضعف اخلاق مهمترین تهدید فرهنگ دینی است/ خانواده ها خود تربیت دینی فرزندان را برعهده گیرند

یک استادیار دانشگاه اصفهان در مورد نگرانی خانواده ها از کمرنگ شدن فرهنگ دینی فرزندان گفت: خانواده باید خود در پی تربیت دینی فرزندان باشد.

یک استادیار دانشگاه اصفهان در مورد نگرانی خانواده ها از کمرنگ شدن فرهنگ دینی فرزندان گفت: خانواده باید خود در پی تربیت دینی فرزندان باشد. اینکه ما تربیت دینی مان را به دولت و جامعه واگذار کنیم به اعتبار اینکه نظام مان اسلامی است؛ این اشتباه بزرگی است که بعد از انقلاب انجام دادیم. دکتر امیرحسین بانکی پور فرد استادیار دانشگاه اصفهان در گفتگو با خبرنگار مهر، در مورد خطرات تهدید کننده فرهنگی دینی جامعه ایران گفت: اولین خطری که فرهنگ دینی ما را تهدید می کند، ضعف اخلاق در جامعه است. یعنی اینقدر که توجه به احکام و مناسک دینی را دینداری می دانیم، تقید به اخلاق دینی را جزو دین محسوب نمی کنیم در حالیکه در روایات اهل بیت(ع) شاخص ایمان، اخلاق است.

وی افزود: در آموزه های دینی و روایات اسلامی بر اخلاق تأکید شده و کسی که ایمانش قوی تر می شود، اخلاقش بهتر می شود اما امروزه کمتر به جنبه های اخلاقی دین در جامعه توجه می کنیم و این مسئله را در حوزه های مختلف اجتماعی زیاد می بینیم؛ چه در ارتباطات داخلی خانه و چه در فضای اجتماعی و چه در مسائل سیاسی و در چه محیط های علمی و چه در ارتباط کارفرما و کارگر و چه در بین مدیران و مسئولان این آسیب را می بینیم و این بی اخلاقی دین را به جسمی که از روح خالی است، تبدیل می کند و بد اخلاقی و بی اخلاقی در فضای دینی جلوی آن جلوه های زیبایی دینی را می گیرد.

این استادیار دانشگاه ضعف آگاهی از دیگر عوامل تهدید کننده فرهنگ دینی برشمرد و تصریح کرد: یعنی معرفت دینی که شالوده دین بر آن استوار است در جامعه آنچنان که باید و شاید رسوخ نداده ایم، در واقع اینقدر که علم آحاد جامعه پیشرفت می کند، به تناسب این علم، یک ایمان آگاهانه و مبتنی بر یقین و استدلال رشد نمی کند و نتیجه اش این می شود که این افراد در عرصه های دینی، عوامی هستند و در عرصه های علمی رشد دارند و این عدم توازن باعث می شود که به موازات رشد علمی از مسائل دینی فاصله بگیرند.

وی عدم توفیق در حوزه فرهنگ دینی را ناشی از عوامل مختلفی خواند و افزود: یکی از دلایل عمده این است که عناصر رسانه ای خارجی و داخلی و عوامل الگوساز برای نسل جوان ما، عناصر و عواملی نیستند که خودشان دین را آنطور که هست باور کرده باشند و به نمایش بگذارند، چه در عرصه های هنر و یا دیگر عرصه های رسانه. یعنی آنجا هم که می خواهند تبلیغ دینی کنند، این تبلیغ چون برخاسته از امری درونی و کلیشه ای و سطحی است آن اثرگذاری را نخواهد داشت.

دکتر بانکی پور تأکید کرد: مثلاً در رسانه می خواهیم نماد حجاب را نشان دهیم و از یک دختری استفاده می شود که اصلاً به حجاب اعتقاد ندارد و در فضاهای اجتماعی با انواع وضعیت پوششی ظاهر می شود و آن وقت این فرد می خواهد حجاب را به نسل جوان ما در سریال و تلویزیون آموزش دهد و بعد هم نسل جوان ما سریع بعد از اینکه او را به عنوان الگو در ذهنش جاسازی کرد، براساس تصاویر و عکسها و فیلمهای دیگر او، او را به عنوان الگو انتخاب می کند و اینجا یک تناقض و تظاهری را می بینید و می فهمد حجاب یک امر تظاهری است و نه امری واقعی.

وی در مورد نگرانی خانواده ها از کمرنگ شدن فرهنگ دینی در فرزندانشان خاطر نشان کرد: خانواده باید خود در پی تربیت دینی فرزندان باشد. اینکه ما تربیت دینی مان را به دولت و جامعه واگذار کنیم به اعتبار اینکه نظام مان اسلامی است؛ این اشتباه بزرگی است که بعد از انقلاب انجام دادیم و ما بیش از هر چیزی باید خود دغدغه دینداری فرزندان مان را داشته باشیم نه اینکه آن را واگذار کنیم.

استادیار دانشکده اهل بیت(ع) دانشگاه اصفهان افزود: نکته بعدی اینکه فرزندان ما آنطور که ما هستیم بار می آیند نه آنطور که می گوئیم. رفتارهای پر از تعارض و تضاد در خانواده نمی گذارد فرزندان آن تذکرات کلیشه ای دینی را از ما بپذیرند. وقتی فرزندان می بینند که در خیلی از چیزها ما با تعارضات جلو می رویم قطعاً دچار مشکل می شوند.

دکتر بانکی پور در پایان توجه به مبحث خانواده را یکی از راهکارهای تقویت فرهنگ دینی خواند و گفت: اساساً محوریت حرکت در دل خانواده ایجاد شود و بیش از گذشته باید به مسئله خانواده توجه کنیم چون در این زمینه ما ضعف داریم و نکته بعدی اینکه بینش آگاهی بخش برای فرد دیندار بسیار مهم است، که باید در پی تقویت آن باشیم.

